

एवंदेहांतरप्राप्तिव्युत्पादनप्रसंगस्तत्कालस्यकार्यस्य ब्रह्मविवर्तत्वमुक्त्वा प्रकृतमनुसरति राजसैरिति च्युतः पूर्वदेहाद्विभ्रष्टो जीवः भवैः प्राणीर्भूतसुहृदैः संस्कारैः समन्वित इत्येकदेशोप्यपकृष्यते हेतुना कर्मणा बले न पूर्वप्रज्ञया विधया च समन्वितः क्षेत्रज्ञं परमात्मानं अनुलक्ष्य यातिलोकांतरं प्रति प्राज्ञेनात्मना संपरिष्वक्त उत्सर्जन्यातिविद्याकर्मणी समन्वारभेते पूर्वप्रज्ञा च तमुक्तामंतप्राणो नूत्नामति प्राणमनूत्नामंतं सर्वप्राणा न पूर्वप्रज्ञया विधया च समन्वितः क्षेत्रज्ञं परमात्मानं अनुलक्ष्य यातिलोकांतरं प्रति प्राज्ञेनात्मना संपरिष्वक्त उत्सर्जन्यातिविद्याकर्मणी समन्वारभेते पूर्वप्रज्ञा च तमुक्तामंतप्राणो नूत्नामति प्राणमनूत्नामंतं सर्वप्राणा नूत्नामंतीति श्रुतिभ्यः ॥ १३ ॥ नाभ्येतीति श्लोकोक्तेकार्यकारणयोरध्यस्ताधिष्ठानत्वे देहे हि नो रप्याह न चेति तैः रजः सत्वतमोजैः देहेन्द्रियभूतसुहृद्भावेभ्यः हेतुबलाभ्यां च पूर्वोक्ताभ्यां न स्पृश्यते अध्यस्तधर्मोणामधिष्ठानेऽनन्वयात् तेन देहिना ते भावादयोपिन स्पृश्यते असंगत्वात् यथा वा यौ सरजस्कत्वं त्वं स्वत एव माला नि देहादिसंगासंगौ ॥ १४ ॥ एतयोः वायुरजसोरंतरं पृथक्भावः अभ्यासात् देहादितादात्म्याभ्यासात् प्रकृतिशुद्धस्वरूपं न गच्छेन्नजानीयात् ॥ १५ ॥ नन्वणुरात्मा स्वभावबद्ध इति केचित् देहसंमित इत्यन्ये विभुरपि स्वभावबद्ध इत्यपरे असंग इत्यपरे तत्र किमतमुपादेयं किं हेयमित्येतं संदेहं कृषिर्मन्त्रः अनश्नन्नन्योऽभिचाकशोति असंगोऽस्य यंपुरुष इत्यादिः अच्छिनत् ननु स्वर्गकामो यजेतेति संगित्वमपिश्रूयेत तत्कथमसंगत्वनिश्चय इत्याशंक्याह तथेति कृतं क्रिययानिष्पादितं यल्लक्षणं मूर्द्धाभिषि

राजसैस्तामसैर्भावैश्च्युतो हेतुबलान्वितः ॥ क्षेत्रज्ञमेवानुयातिपांसुवतिरितो यथा ॥ १३ ॥ न च तैः स्पृश्यते भावेन तेन महात्मना ॥ सरजस्कोऽरजस्कश्च नैव वायुर्भवेद्यथा ॥ १४ ॥ तथैतदंतरं विद्यात्सत्त्वक्षेत्रज्ञयोर्बुधः ॥ अभ्यासात्सतथायुक्तो न गच्छेत्प्रकृतिं पुनः ॥ १५ ॥ संदेहमेतमुत्पन्नमच्छिनद्भगवानृषिः ॥ तथा वार्तासमीक्षेत कृतलक्षणसंमितां ॥ १६ ॥ बीजान्यग्न्युपपदधानिनरो हंतियथा पुनः ॥ ज्ञानदग्धैस्तथाक्लेशैर्नामासंपद्यते पुनः ॥ १७ ॥ इति श्रीमहाभारते शांति० मोक्ष० वार्णोपाध्यात्मैकादशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २११ ॥ ॥ ६३ ॥ भीष्म उवाच प्रवृत्तिलक्षणो धर्मो यथासमुपलभ्यते ॥ तेषां विज्ञाननिष्ठानामन्यत्तत्त्वं नरोचते ॥ १ ॥ दुर्लभावेदविद्वांसो वेदोक्तेषु व्यवस्थिताः ॥ प्रयोजनं महत्त्वा तु मार्गमिच्छंति संस्तुतं ॥ २ ॥

कत्वा दितेन संमितां तदनुरोधिनीवातां सुखदुःखप्राप्तिपरिहारोपायभूतां क्रियां समीक्षेत तद्दाल्मानं क्रियाविष्टकर्तारमीक्षेत यथा देहातिरिक्तमात्मानं जानन्नैव राजा राज्यकामो यजेतेति वाक्यान् देहसंमितं कृत्रिमं मूर्धाभिषिक्तत्वरूपलक्षणं राजसूयाधिकारिविशेषणं क्रियाकालेऽपेक्षते एवं कर्तृत्वादिविशेषणं मुमुक्षुरपि विद्यासाधनकाले फलकाले तु राजा देहमिव मुमुक्षुः कर्तृत्वाद्युद्दानीति भावः ॥ १६ ॥ एतद्विज्ञानफलं मोक्षमाह बीजानीति क्लेशैः अविद्यादिभिः ॥ १७ ॥ इति शांति० मो० नै० भा० एकादशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २११ ॥ ॥ ६३ ॥ अस्मिन् अध्याये क्लेशोदयलये हेतू तद्विज्ञानफलात् मोक्षमाह तेषां कर्मनिष्ठानां यथा धर्मः समुपलभ्यते तथा विज्ञाननिष्ठानां विज्ञानादन्यन्नरोचते ॥ १ ॥ वेदोक्तेषु अग्निहोत्रादिषु शमादिषु च यथाधिकारं व्यवस्थिताः निष्ठावतः प्रयोजनं स्वर्गमोक्षौ तयोर्मध्ये संस्तुतं प्रशस्तं रं मोक्षमार्गं निवृत्तिरूपं महत्त्वादिच्छंति बुद्धिमत्तरा इति शेषः ॥ २ ॥